

РЕ Ш Е Н И Е

№ 38

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 14 март 2011 г.

Административен съд- Перник, в публично съдебно заседание на шестнадесети февруари, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

Членове: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ И.

при секретаря А.М. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.г.а.д. № 17 по описа за 2011 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството пред Административен съд Перник е по повод касационна жалба, подадена от ОСЗ Брезник, чрез процесуален представител против решение № 53, постановено от БРС по гр.дело № 154/2010 г. С посоченото решение, в производството по реда на чл. 13, ал. 6 от ЗВСГЗГФ, образувано по жалба на наследници на С.Г. е прогласена нищожността на решение № 21/5.УШ.2010 г. на ОСЗ - гр. Брезник. В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорваното решение. Иска се отмяната му и да се постанови ново, с което да се отхвърли жалбата, с която е бил сезиран въззивният съд.

Ответниците по касационната жалба, представлявани от адв. К. Б. възразяват основателността ѝ и поддържат становище да бъде оставено в сила обжалваното решение.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник дава заключение да бъде оставено в сила обжалваното решение.

Съдът, като взе предвид становищата на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима - подадена от засегната страна в законния срок. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

ОСЗ Брезник е постановила решение № 21 от 8.1X.2010, с което признава по отношение наследници на С. Стоичкова Г. *** правата на собственост върху имот с площ от 1,4 дка, представляващ широколистна гора, издънков произход, м. "Ранинци". Със същото решение е постановен отказ собствеността върху тази гора да бъде възстановена в стари реални граници, тъй като попада върху възстановени по реда на чл. 13, ал. 5 от ЗВСГЗГФ. В хода на множеството съдебни дела, касателно процесната гора, административният орган, сега касатор е противопоставил доказателства за това, че на трети лица са възстановени права на собственици върху процесния имот. Безспорно е, че по КВС са нанесени имоти на лица, като се акцентира обстоятелството, че процесната гора от 1,4 дка се застъпва с тези имоти, част от които са възстановени в нови граници. Противопоставянето от страна на касатора за липсата на белези по § 2 от ДР на ПП ЗВСГЗГФ, е неоснователно,

тъй като са представени скици за възстановено право на собственост на различни лица, сред които и ответниците по настоящата жалба. Заснемането на тези имоти е по КВС, а е безспорно, че и процесната гора от 1,4 дка се намира в тази местност и според направеното заснемане се застъпва с части от имоти правото на собственост върху които е възстановено в нови граници. И според заснемането, извършено от лицензирано лице и според приложена, като неразделна част от съдебно решение скица на вещо лице се установяват едни и същи граници за възстановяване правото на собственост на ответниците по жалбата. Следва да се приеме, че има физическа възможност процесния имот да се възстанови в стари реални граници, още повече, че той се явява съседен на имот на ответниците по жалбата, на които е възстановен имот в нови граници по КВС, което обстоятелство е безспорно. Не може в тази връзка да се споделят оплакванията на касатора, за това, че въззивният съд приемал конкуренция по начините на възстановяване на имоти от горския фонд. Начинът на възстановяване право на собственост е единствено от компетентност на административния орган, а за това следва да се развие отделно производство. Порок в оспорваното решение на ОСЗ е диспозитивната част в която се отказва исканото възстановяване правото на собственост на н-ци на С.Г. на неотнормимо към доказателствата по делото правно основание. Развитиите от касатора оплаквания не могат да се споделят от настоящия състав, а от това не следва правен извод, че решението, предмет на обжалване следва да бъде отменено.

В тази връзка, районен съд е отговорил на развиваните и пред въззивната инстанция оплаквания от страна на ОСЗ. В ЗВСГЗГФ липсват изрични разпоредби, които да поставят в привилегировано положение реституенти в стари реални и възстановими граници, както и такива по нови граници, съгласно чл. 4^{ал. 2} от закона. Следва да се отчете обстоятелството, че с решение № 391 на НОС, постановено по въз. гр. д. № 45^{2/20} об г. на наследници на С. Стоичкова Г. е признато правото на реституция на гора с площ 1,4 дка, находяща се в м. Ранинци /Балчар/, землището на с. Кошарево. Решението на ПОС е с описание на имота. Това решение, което се ползува със стабилитет, е посочено като основание в противоречивите решения на ОСЗ по възстановяване правото на собственост върху имота. Органа по възстановяване правото на собственост постановява в различни по време моменти противоречиви по същността си решения, което е достатъчно основание да се приеме, че крайните изводи на районният съдия са правилни. Последващите актове на специализираната администрация в лицето на ОСЗ пренебрегват обстоятелството, че именно това влязло в сила съдебно решение е правопораждащият факт за ответниците по касационната жалба. Пред Окръжен съд е проведено успешно доказване на меродавни за реституентите факти, гарантиращи собственическите им права.

При проверка на двете решения на ОСЗ се установява, че същите са издадени на едно и също правно основание. Диспозитивите им са различни и противоречиви. С решение с изх. № 1286СС/22Ш.2008 г., отчетено като решение от 1.11.2007 г., ОСЗ признава правото на н-ци С.Г. за възстановяване в стари реални или възстановими граници на процесната гора, без да конкретизира съседите, което е установено със съдебното решение на ПОС. С обжалваното сега решение от 5-11.20Ю, ОСЗ признава право на собственост, съгласно съдебно решение /неправилно посочен БрРС/ без да конкретизира, че решението е за стари реални граници, а с т. 2 от същото решение отказва възстановяването в такива граници. Това обстоятелство е

отчетено от районният съдия и последния, в съответствие с посочената от него съдебна практика на ВС РБ - III г.о. и ВАС - IV отделение е постановил законосъобразен съдебен акт, който не следва да се отменя или изменя.

Предвид изложеното, Административен съд Перник, намира, че касационната жалба на ОСЗ е неоснователна, а решението на БрРС, като правилно следва да се остави в сила.

По тези съображения, съдът

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 53, постановено по гр.дело № 154/2010 г. по описа на Районен съд Брезник.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: /п/